

Pag. 2

În aceeași atmosferă nepotrivită...

Pag. 4

„Mihai Viteazul” are o armată de... olimpici

Pag. 6-7

Sport

Fotbalul băileștean abia pâlpâie...

Gazeta

Seria a XIII-a

Nr. 6

iunie 2015

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie GRATUIT

de BĂILEȘTI

Prin intermediul Gazetei de Băilești, reușim de câteva luni, să vă transmitem dumneavoastră, tuturor băileștenilor, starea de fapt a localității noastre.

S-au continuat lucrările la proiectul de apă și canalizare, iar principala preocupare a constructorului acum, este refacerea tuturor străzilor și trotuoarelor, afectate de săpăturile care s-au executat pentru sistemul de canalizare și apă, termenul la care este obligat să refacă străzile fiind sfârșitul lunii iunie a.c. S-au finalizat și bransările la conducta nouă de apă pentru strazile Victoriei, Dimitrie Bolintineanu, iar în perioada imediată urmează bransările la noua conductă de aducțiune cu apă, pentru străzile Lt. Becherescu, Amza Pellea și General Dragalina.

Preocupări ale administrației locale

Lucrările de modernizare a sistemului de extragere, pompare și aducțiune a apei în sistemul centralizat al orașului, pentru puțurile existente și pentru cele nou create, sunt aproape de final, iar primul bazin de apă potabilă cu o capacitate de 5000mc s-a finalizat.

Stația de epurare a apei uzate a municipiului Bailesti este amplasata în zona de sud, spre comuna Rast, lucrările la acest obiectiv sunt în plină desfășurare, pentru a se respecta termenul la care trebuie finalizat acest obiectiv, sfârșitul lunii octombrie.

Lucrările la proiectul de modernizare a strazilor sunt în plină desfășurare, lucrându-se la următoarele străzi: Dimitrie Bolintineanu, Petru Cercel, Panduri, Victoriei.

A fost nevoie să se aștepte finalizarea lucrarilor de apă și canal pentru aceste străzi, iar acum sperăm ca lucrările de asfaltare să intre într-un grafic normal.

În plan cultural, sunt evenimentele din luna aprilie, denumită de municipalitate „luna aprilie, luna valorilor băileștene” consacrate marilor oameni din această localitate: Amza Pellea, Petre Ivanovici, Patrel Berceanu.

Ediția a-V-a a mitingul aviatic „Petre Ivanovici” va avea loc ca de fiecare dată la Cilieni și va încânta privirile celor prezenți, iar ziua de „Sf. Gheorghe” care este și ocrotitorul municipalității, o vom petrece împreună cu Mitropolitul Olteniei, ÎPS Irineu printr-o slujba de neuitat, fiind de fapt al patrulea an consecutiv când îl avem acasă la Băilești cu ocazia acestei zile pe Mitropolitul Olteniei.

În încheiere, administrația publică locală, prezintă public scuze pentru disconfortul inevitabil creat de aceste lucrări de canalizare și asfaltare. Mulțumește tuturor celor care au înțeles că acest disconfort temporar este compensat de creșterea calității vieții în orașul nostru.

Administrația comunității

Handbaliștii băileșteni –

VICECAMPIONII ROMÂNIEI

Municipiul Băilești a fost, de-a lungul timpului, o pepinieră de sportivi valoroși, fie că a fost vorba de fotbaliști sau handbaliști. Ne duce gândul spre Georgiana Ciuciulete, de la Zalău, Mihaela Dișa și Adriana Nechita de la Olchim, Anisoara Durac, regretații Luță Ciobanu și Gicu Ristea, Nelu Ciocioană, Florin Oprea, Adi Ruicea și nu în ultimul rând, Mădălin Ciucă și Dragoș Firțulescu.

Așa cum am anticipat, băieții noștri, componentii echipei masculine de handbal CSM Progresul Băilești, au câștigat medalia de argint la Campionatul Național pentru juniori III, de la Turda. Echipa băileșteană a fost singura formație din Oltenia care s-a calificat la turneul final al Campionatului Național de Juniorilor III. Pentru handbaliștii noștri fost un sezon de excepție, astfel, contabilizând rezultatele, în 33

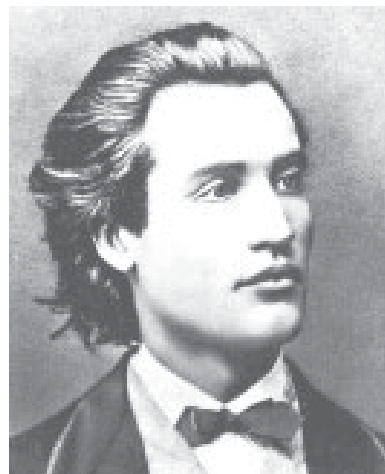
de meciuri au avut 31 de victorii și doar două înfrângeri, ambele în fața aceleiași echipe, CSM București, care a devenit campioană.

Coordonați de antrenorul Ioana Lupu (Cuța), copiii au muncit pe teren până la epuizare, câștigând aproape toate meciurile din turneul final, fiind învinși în ultimul act de CSM București, cu scorul de

34-28. Aceștia se mai întâlniseră o dată în acest turneu (în grupă), băieții noștri fiind învinși în condiții suspecte de arbitraj, cu scorul de 32-25. *Domnule arbitru, noi suntem copii, de ce nu sunteți corect?*, spunea un jucător de-al nostru cu lacrimi în ochi unui arbitru ce conducea partida. În semifinale, băileștenii au eliminat, spre surprinderea tuturor, echipa gazdă, Potaissa Turda, cu scorul de 37-25.

► Continuare în pag. 3

Religia și influența sa asupra omului și poetului Eminescu

Cine vrea să-și formeze o judecată dreaptă asupra lui Eminescu și să-l aprecieze la adevărata lui valoare, să-l înțeleagă pe deplin și să pătrundă

în firea lui, în felul lui de a cugeta, de a se purta cu lumea în care a trăit, acela va trebui să țină seamă de împrejurările în care a trăit, de mediul în care s-a mișcat și care l-a înconjurat în timpul când el a început să-și formeze mintea și să-și adune cunoștințele trebuitoare pentru ceea ce avea să devină pentru noi toți, pentru poporul român 'poetul nepereche' – 'geniul poeziei românești'.

Cunoașterea preceptelor religioase – Eminescu le-a cunoscut, bineînțeles, mai întâi în familie, ca în orice familie de români. Apoi, la școală, prin obligativitatea învățaturii și respectării acestora în comportarea sa față de colegi, față de dascălii care l-au format, deschizându-i dorința de

a cunoaște religia ortodoxă, dar și religia altor neamuri. Aceasta se va reflecta în opera sa, în care se văd influențele formării acestei culturi spirituale, atât în poezie, cât și în proză și în articolele publicistice.

Câteva amintiri despre elevul Eminovici (Eminescu) în relația cu religia ne-a lăsat colegul și prietenul sau Teodor V. Stefanelli în 'Amintiri despre Eminescu', notând despre atmosfera colegială de la Gimnaziul din Cernăuți:

... Elevul ... trebuia să fie cuviincios, modest și cu respect față de cei mai în vârstă. În toate duminicile și sărbătorile, trebuia să umble regulat la biserică, iar înainte de biserică,

► Continuare în pag. 7

În baza Dispoziției 672/20.05 a Primarului Municipiului Băilești, aleșii urbei și-a dat întâlnire pe data de 27.05.2015 pentru ședința ordinară a CL pe luna lui Florar, la care au fost prezenți încă de la început toți cei 17 "parlamentari" locali.

DI. secretar M. Barbau a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare și l-a invitat pe dl. E. Cecea, președintele de ședință, să preia fraiele, iar acesta a adresat dlui. primar C. Pistrîțu rugămintea de a prezenta ordinea de zi. După lectura aces-

pașii următori, pasul final fiind atributul comisiei de recepție. DI. Ionel Mușuroi, după ce a menționat că proiectantul stabilește procesul tehnologic al investiției, a întrebat dacă dl. Bonci verifică sumele, primind răspuns negativ. A adus exemple și argumente asupra unor greșeli constatate – săpături, 28 mc, dar în situație apar 170 mc, diferența fiind de 159 milioane lei, lucrări neefectuate, dar plătite. S-a ajuns la situația neverosimilă ca 1 mc să aibă... 32 tone. Aceste situații sunt foarte greu de controlat. DI. V. Bonci a menționat că responsabilitatea este

poate participa la aceste ședințe din motive obiective. În această situație, s-au făcut alte propuneri. DI. Ionel Mușuroi a susținut mandatarea dlui. E. Cecea, dl. Cr. Țiboreanu l-a propus pe dl. D. Manciuc, iar dl. E. Cecea, pe dl. FI. Goța. Propunerea executivului a fost respinsă cu 17 voturi "împotriva", aprobându-se în unanimitate mandatarea dlui. FI. Goța.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă acordarea fără plată de pavele către SC Paza CLB SRL Băilești, se precizează că, luând act de adresa 1084/07.05.2015 prin care

încadrate pe acestea aflându-se în concediu medical prelungit până la data de 31.12.2015, iar personalul actual este insuficient, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre conform căreia: "Se dă acordul pentru scoaterea la concurs a două posturi temporar vacante de asistent medical la Compartimentul de Primiri Urgente din cadrul Spitalului Municipal "Prof. dr. Irinel Popescu" Băilești." Sesizând o oarecare nelămurire, dl. Cr. Țiboreanu a precizat că "această problemă nu este a CL", trebuie doar un aviz al primarului, precizare care l-a determi-

a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă darea în folosință a 80mp pavele rezultate din amenajarea trotuarelor către Fundația Creștină "Casa Speranței" din municipiul Băilești." Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă bilanțul contabil pe anul 2014 al SC Salubritate Băilești SRL, se menționează că situația se prezintă astfel: Total capitaluri – 23.441 lei; Pierderi – 26.786 lei, repartizate după cum urmează: **Bilanț prescurtat:** Active circulante – 1.265

În aceeași atmosferă nepotrivită...

teia, edilul-șef a propus scoaterea de pe ordinea de zi a proiectului referitor la aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al S. C. Salubritate Băilești SRL. Preluându-și prerogativele, președintele de ședință a supus spre aprobare ordinea de zi cu amendamentul menționat, aceasta obținând sufragiile tuturor consilierilor locali. La solicitarea dlui. D. Manciuc, dl. secretar M. Barbau a dat citire procesului-verbal al ședinței anterioare, partea referitoare la proiectul de hotărâre privind încetarea mandatului de administrator la SC Salubritate SRL al dlui. F. Glonța, ajungându-se la concluzia că au fost consemnate corect discuțiile purtate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă documentația pentru avizarea lucrărilor de intervenție aferente modernizării străzilor municipiului Băilești, se stipulează că în lista de investiții pe anul 2015, CL a aprobat derularea obiectivului de investiții **Modernizare străzi urbane – DALI, PT și Execuție din Municipiul Băilești, jud. Dolj.** În consecință, executivul a derulat procedurile de întocmire a documentației pentru avizarea lucrărilor de intervenție, documentația elaborată de SC ROBRICONS SRL Craiova, principalii indicatori tehnico-economici fiind: valoare totală (inclusiv TVA) – 8.384.423 lei, din care C+M – 7.963.806 lei; durata de realizare – 10 luni; lungime străzi – 4,7 km; investiție specifică – 1.783.920 lei/km, din care C+M – 1.694.427 lei/km. Față de cele menționate, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre în formularea: "Se aprobă Documentația pentru avizarea lucrărilor de intervenție aferente modernizării străzilor din municipiul Băilești".

DI. D. Manciuc a întrebat dacă este corect și verificat ce scrie în documentație și la răspunsul dlui. V. Bonci că dumnului prezintă documentația întocmită de firma menționată, a continuat precizând că a înțeles că dl. Bonci nu este consultantul consilierilor locali, "noi suntem expuși în fața organelor de control, nu suntem sprijiniți de serviciile de specialitate, mai ales de contabilitate", punând accent pe faptul că este obligatoriu ca dl. V. Bonci "să-și dea cu părerea". Edilul-șef a precizat că domnul Bonci a respectat competențele sale, Primăria și-a asumat documentația și executarea, iar documentația are avizul celor abilitați. DI. V. Bonci a informat că orice lucrare are o notă de fundamentare semnată de dumnului, după care sunt parcursi

a dirigintelui de șantier, în replică domnul Mușuroi afirmând: "Plățiți unele lucrări care nu se fac." DI. primar l-a rugat pe domnul consilier să facă un material în acest sens, pentru a se putea remedia greșeala, întrucât despre aceasta este vorba, ci nu de intenție. "Este nevoie să colaborăm și să fim deschiși. "A mulțumit pentru informațiile furnizate, deoarece în acest fel există posibilitatea să se corecteze ce s-a greșit și-a exprimat convingerea că va intra în posesia materialului solicitat, spre a fi discutat marți, 2.06, când a convocat proiectantul, dirigințele de șantier și reprezentanții firmei care execută lucrarea. DI. Ionel Mușuroi a pus accent pe faptul că se fac lucrări de proastă calitate, edilul-șef solicitând ca orice suspiciune să fie semnalată ca orice suspiciune să fie semnalată pentru a se putea interveni eficient și în timp optim. DI. Cr. Țiboreanu a menționat că în ședința pe comisii, s-a precizat că str. Aviator Petre Ivanovici este prinsă a fi modernizată în întregime, dl. V. Bonci precizând că este vorba numai de porțiunea cu piatră – 668 m, pe zona dintre intersecțiile cu străzile Victoriei și Unirii. DI. viceprimar Irinel Mușuroi a informat că cei 668 m sunt de la Victoriei la Dreptății. Edilul-șef a pus accent pe faptul că "a cerut și a prins" toată strada și că această problemă va fi abordată într-o ședință extraordinară, tema de proiectare fiind pentru toată lungimea străzii – 1.631 m, sugerând ca proiectul să fie amânat. DI. E. Cecea a supus la vot propunerea de amânare, care a fost aprobată în unanimitate, așa cum, pe cale de consecință, a fost amânat și proiectul următor, referitor la aprobarea proiectului tehnic și a indicatorilor tehnico-economici pentru lucrările de modernizare a străzilor.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se mandatează reprezentantul CL pentru a vota în AGA a Companiei de Apă Oltenia în ședința din 29.05.2015, se menționează că, dând curs adresei 11236/30.04.2015 prin care societatea solicită mandatarea reprezentantului CL pentru a vota ordinea de zi a ședinței, executivul a propus adoptarea unei hotărâri prin care: "Se desemnează dl. Cojocaru Ștefan-Florin să voteze în AGA a SC Compania de Apă Oltenia SA ordinea de zi a ședinței din 29.05.2015.

DI. D. Manciuc a insistat pe faptul că, după întoarcerea de la astfel de ședințe, dl. FI. Cojocaru să informeze consilierii asupra hotărârilor luate. DI. FI. Cojocaru a menționat că nu mai

conducerea societății a solicitat sprijin pentru pavarea aleilor pietonale din cimitirele "Eroilor" și "Eternității", prin repartizarea de pavele rezultate de la lucrările de modernizare a trotuarelor, executivul a solicitat emiterea unei hotărâri de CL potrivit căreia: "Se aprobă darea în folosință a unor pavele rezultate din amenajarea trotuarelor către SC Paza CLB Băilești". Răspunzând unei întrebări, dna. Mădălina Dascălu, manager de securitate al societății, a menționat că pavelele vor fi puse în ambele cimitire ale municipiului. DI. Ionel Mușuroi a menționat că municipiul are trei cimitire pentru că este un cimitir și la Balasan, care este tot al Băileștilui și are o alee de 50 m. La întrebarea dlui. A. Dumitrașcu referitoare la cine plătește muncitorii care montează pavelele, dna. manager a răspuns că nu-i plătește dumnelor, nu-i plătește nimeni, ceea ce a generat intervenția dlui. I. Crețan care a apreciat că răspunsul "nu-i plătește nimeni" nu este corect, deoarece plătește Primăria.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se acordă aviz favorabil pentru desfășurarea activității de vânatoare în sezonul 2015-2016 pe raza Ariei Naționale Protejate Balta Cilieni, se stipulează că prin adresa 956/20.05.2015 AJVPS Dolj solicită aviz favorabil pentru desfășurarea activității de vânatoare, sezon 2015-2016, pe raza ariei menționate pentru speciile de vânat aprobate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se acordă aviz favorabil Asociației Județene a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Dolj, în vederea efectuării activității de vânatoare sezon 2015-2016, pe raza Ariei Naturale Protejate Balta Cilieni Băilești pentru speciile: găscă de semănătură, rațe mari, rațe mici, rațe cu cap castaniu, lișiță și găinușă de baltă, aprobate în baza cotelor de recoltă avizate de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, cu respectarea legislației în vigoare". Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se dă acordul pentru scoaterea la concurs a două posturi temporar vacante de asistent medical la CPU din cadrul Spitalului Municipal "Prof. dr. Irinel Popescu" Băilești, se menționează că dând curs adresei înregistrate sub nr. 13296/30.04.2015 prin care se solicită acordul pentru scoaterea la concurs a celor două posturi temporar vacante persoanele

nat pe dl. D. Manciuc să opineze că în hotărâre ar fi trebuit folosită formularea: "Se ia act de..." Proiectul de hotărâre al executivului a întrunit sufragiile tuturor aleșilor locali.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se ia act de rezultatul financiar al SC PAZA CLB SRL, se precizează că, luând în considerare adresa 1094/21.05.2015, prin care conducerea societății aduce la cunoștință rezultatul financiar pe anul 2014, concretizat în faptul că în acest an s-a înregistrat o cifră de afaceri în sumă de 656.054,30 lei, cu un rezultat financiar negativ de 6.797,06 lei. (cheltuielile cu salariile reprezintă 91,12% din cifra de afaceri realizată, cheltuieli de amortizare a autoutilajelor achiziționate și alte cheltuieli legate de identificarea și înmatricularea acesteia – 4.090 lei), executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: "Se ia act de rezultatul financiar pe anul 2014 la SC PAZA CLB SRL Băilești, conform anexei."

DI. D. Manciuc a pus accent pe faptul că în anul 2014 s-au înregistrat pierderile menționate, susținând că situația prezentată nu este normală. DI. Alex. Vlădoi, directorul economic al societății, a informat că în primul trimestru au avut beneficii, după care s-au înregistrat pierderi, raportarea făcându-se la trei luni. În replică, dl. D. Manciuc a precizat că se plătește impozit după încheierea situației contabile, afirmație cu care dl. Vlădoi nu s-a declarat de acord, având în vedere că totul se regularizează, iar dacă în 2015 se obține profit, nu mai plătesc. DI. E. Cecea a insistat pe faptul că se impune urgentarea numirii consilierilor de administrație la cele două societăți ale CL, pentru a se intra în legalitate. Supus la vot, proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 9 voturi "pentru" și 6 "împotriva", doi dintre consilieri, cadre didactice, fiind învoiați spre a participa la activitatea "Seara absolventului." De fapt, în opinia noastră, proiectul nici nu trebuia supus votului, formularea acestuia fiind: "Se ia act...", ci nu "Se aprobă..."

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă acordarea fără plată de pavele către Fundația Creștină "Casa Speranței", se stipulează că, dând curs adresei 17/20.05.2015 prin care fundația solicită aprobarea acordării a 80mp de pavaj, în scopul finalizării lucrărilor din curte, deoarece copiii fundației au nevoie de spațiu de joacă, executivul

lei; Creanțe – 59.201 lei; Casă și conturi la bănci – 20.583 lei; Total active circulante – 81.049 lei.

Datorii: sume care trebuie plătite într-o perioadă de până la un an – 57.608 lei. **Total active circulante nete** – 23.441 lei.

Contul de profit și pierdere: Cifra netă de afaceri – 487.931 lei; alte venituri din exploatare – 480 lei; Total venituri din exploatare – 488.411 lei; Cheltuieli cu materiile prime și cu materialele consumabile – 79.758 lei; Alte cheltuieli materiale – 1.305 lei; Alte cheltuieli externe – 4.670 lei; **Total cheltuieli de exploatare – 515.203 lei; Profit – 0 lei; Pierderi – 26.792 lei.**

Având în vedere cele menționate, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre prin care: "Se aprobă bilanțul contabil al SC Salubritate Băilești SRL, conform anexelor care fac parte integrantă din hotărâre.

DI. I. Crețan a fost de părere că "până nu vor avea consiliul de administrație, e greu să rezolve problemele societății." Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

Trecându-se la punctul "Diverse", dl. P. Mitroi a adus la cunoștință că și-a depus demisia din funcția de consilier local. DI. Ionel Mușuroi și-a exprimat nemulțumirea față de faptul că propunerea sa de proiect de hotărâre n-a fost luată în seamă, proiectul n-a fost introdus pe ordinea de zi și nici n-a primit un răspuns, iar motivarea că propunerea sa a fost înaintată serviciului de urbanism nu l-a mulțumit. S-a precizat că domnul primar a spus că era necesară o propunere din partea a 2/3 din consilieri. DI. A. Dumitrașcu a opinat că "dacă dl. primar nu vrea, nu înseamnă că inițiativa nu trebuie materializată, acest drept fiind prevăzut în lege." DI. secretar M. Barbau a menționat că nu este la curent cu situația, pentru că a fost și este încă în concediu, precizând că propunerea dlui. Mușuroi trebuia să primească un aviz al comisiilor CL și unul al serviciului de specialitate al Primăriei.

Și această ședință s-a desfășurat într-o atmosferă, dacă nu neapărat încordată, cel puțin nepotrivită – discuții cu decibeli aproape de maximum admis, intervenții ale unor consilieri peste alții, fără responsabilitatea impusă de o ședință a aleșilor urbei, ceea ce l-a dezamăgit și pe președintele de ședință, o persoană cumpătată și delicată.

Gheorghe GHEORGHIȘAN

47. "Recunosc că literatura este o mare pierdere de timp. Dar e dintre marile pierderi de timp care pot fi un câștig. Pe când celelalte..."

Constantin Noica

N-am scris nimic, până acum, despre numeroasele examene, reciclări sau cursuri de informare de care are parte un dascăl. O voi face în rândurile de față.

În 1970 am susținut primul mare examen: definitivatul. La specialitate am obținut nota maximă, întrucât îl studiasem temeinic pe Lucian Blaga și am avut norocul să-mi "pice", la proba scrisă, acest subiect. Amuzanță, acum, este următoarea întâmplare: în spatele meu se afla profesorul Ion M., de la o școală generală din Filiași. Aflând că eu profesam la liceu (actualul "Mihai Viteazul"), mi-a propus, pe șoptite, să-l ajut la literatură și el pe mine la gramatică. I-am dictat, cu discreție, titlurile volumelor de versuri și aforisme, ale pieselor de teatru și ale memorialisticii aparținând "marelui poet și filozof" – cum îl numește Marin Preda – precum și câte-

Din "Amintirile unui dascăl"

va idei generale, după care mi-am redactat lucrarea. La gramatică, par-tenerul meu mi-a șoptit că sunt 14 propoziții în fraza propusă. (Era moda acelor fraze stufoase care trebuiau analizate sintactic și morfologic.) Textul era din romanul lui Zaharia Stancu, "Jocul cu moartea", în care avea fraze "kilometrice". Am numărat sumar și am constatat că fraza avea nu 14, ci... 26 de propoziții. I-am spus acest lucru și amicului care, la terminare, plin de umor, mi-a spus: - Bravo, domnule, bună colaborare. La literatură mi-ai dictat mata mie, iar la gramatică te-am ascultat eu pe dumneata!

Înainte de ultima probă orală, din 38 de candidați, mai rămăseserăm doar cinci; urma Pedagogia, cu temutul Dumitrescu, poreclit Reactorul, spaima a numeroase promoții dascălești.

...Duminică dimineața, la sediul catedrei de Pedagogie a Universității din Craiova, o doamnă, Silvia Nută și patru bărbați: Matică, Moisa, Popa și subsemnatul. Emoții, nervozitate ș.c.l. Apare bătrânul profesor care, politicos, ne complimentează: "Ați rămas numai cei mai buni, n-o să vă trântesc eu...Luați un singur bilet toți cei cinci și hai să facem o dezbatere amicală. Subiectul nu-l mai țin minte; știu însă cu precizie că doar profesorul Constantin M. Popa, reputatul critic literar de azi, și răposatul Mircea Moisa au vorbit ceva mai mult. Eu am spus numai atât: "și la noi în liceu

a fost un asemenea caz"! Ceilalți doi – nimic! Rezultatul: doamna a primit nota zece, noi ceilalți – opt!

În 1975, am participat la cel mai important examen al vieții: concursul pentru titularizare la actualul Liceu Tehnologic "Stefan Anghel". Nu voi insista pe faptul că l-am câștigat net, cu media 9,66 față de 6,00 a următorului, din cei cinci concurenți, ci doar pe un moment hazliu. În vreme ce profesorilor cu studii universitare li s-a dat un subiect destul de dificil, "Direcții și tendințe în lirica română contemporană" celor care absolviseră Institutul Pedagogic de 3 ani li s-a cerut să comenteze un roman contemporan. Și atunci, din spatele meu, o voce de femeie neajutorată m-a solicitat:

- Domnu', domnu', vă rog să-mi spuneți și mie un titlu de roman contemporan!

Amuzat și, totodată, bucuros că-mi picase un subiect extrem de convenabil, i-am răspuns:

- Fî (chiar așa l-am pronunțat).

- Domne, duminică nu ț-e rușine?

- Doamnă, este vorba de romanul "F" (acum l-am pronunțat Ef), scris de Dumitru Radu Popescu.

- Hai, domne, lasă gluma, că nu l-am citit!

- Atunci, zic ricanând, Mitrea Cocor! Era romanul, se pare atribuit greșit lui Sadoveanu, care nu lipsea de la niciun examen și din niciun manual școlar și deci, pe care-l cunoșteau și elevii din clasa a IV-a.

N-am aflat niciodată ce notă a luat doamna respectivă...

Peste câteva luni, am susținut și probele pentru gradul al doilea. Aici, la oral, am fost examinat de către domnul prof. univ. George Sorescu. Am tras un bilet care mă avantaja: Romanele lui Camil Petrescu. Găsisem undeva o paralelă inversă, interesantă între cele două cupluri celebre și incompatibile, George Demetru Ladima – Emilia Răchiteanu, respectiv Fred Vasilescu – Doamna T. și o prezentam cu însuflețire. Profesorul stătea la fereastră și privea absent în afară.

- Mulțumesc, zice, spuneți-mi acum ceva despre "Patul lui Procust".

Iritat că vorbisem în pustiu, am replicat cu o impertinență pe care am regretat-o imediat:

- Păi, până acum n-am vorbit despre "Patul lui Procust"?

- Da! Mulțumesc, sunteți liber. Și mi-a dat nota opt.

Peste alți zece ani, l-am regăsit în familia Iovănescu, din Băilești, cu care se înrădise îndeaproape. Calm și împăcat acum cu trecutul, i-am povestit distinsului și sensibilului universitar ce se întâmplase. Nu mai ținea minte, desigur, în schimb, soția domniei sale, regretata doamnă Mioara, mi-a cerut să-l scuz, explicându-mi că, pe atunci, domnul profesor traversa o perioadă de mari probleme familiale.

- Dar, a zâmbit doamna, la proxima reciclare, George se va revansa. N-a mai fost cazul căci, în 1989,

când am făcut ultima perfecționare, domnul profesor nu era în comisie și, oricum, îmi căzuse... Mihai Beniuc. Așa că, amuzat dar și înciudat, i-am recitat d-lui profesor universitar Titus Bălașa numeroase versuri din acel poet comunist; la rândul său, acesta mi-a întors-o cu frumoasa poezie de dragoste "Scrisoare către Așa Kelemen".

În fine, ultimul examen de dascăl l-am dat în 1980, cel pentru gradul întâi.

De fapt, era vorba despre inspecția specială, ultima etapă a acestui hop. Președinte și totodată îndrumător de lucrare l-am avut pe prof. univ. Marin Beșteliu, colegul meu de an și de serie de la facultate, plecat de curând dintre noi. Acest avantaj a fost cu dus-întors, pentru că am trăit emoții duble: să nu creadă acesta că nu sunt pregătit și, mai ales, să nu-l fac de râs în fața celorlalți doi membri ai comisiei.

Totul a decurs perfect. Totuși, la masa festivă care a urmat - era chiar ziua mea de naștere-, după ce s-a trecut la vin, președintele m-a interpelat, nemulțumit:

- Bine, măi, știind că ai vinul ăsta excelent, de ce dracu' mi-ai dat să beau coniac?

Știam că membrii comisiei erau avizați de relația noastră colegială. Totuși, eliberat de emoții și, mai ales, ușor euforizat de ceea ce băuserăm, am făcut o gafă:

- Păi, dracu te puse să bei atâta coniac!

Au izbucnit cu toții în râs și ne-am continuat sărbătorirea evenimentului, reușind să "dovedim" și vinul...

Handbaliștii băileșteni

VICECAMPIONII ROMÂNIEI

► Continuare din pag. 1

Să recapitulăm programul meciurilor și rezultatele acestora: la turneu au fost opt echipe, împărțite în două grupe. Băileștii au "căzut" în grupa a II-a. Astfel: grupa I – AHC Potaissa Turda; CSS Bacău; CS HC "Adrian Petrea" Reșița A; CSS Sighișoara; grupa a II-a: CSM București; CSM Progresul Băilești; LPS Suceava; CSS Odorheiul Secuiesc. Referindu-ne la grupa a II-a, în care au jucat oltenii noștri, s-au înregistrat următoarele rezultate: miercuri 3 iunie, CSS ODORHEIUL SECUIESC - CSM BUCUREȘTI 22-38; CSM PROGRESUL BAILEȘTI - LPS SUCEAVA 33-27; joi 4 iunie, CSS ODORHEIUL SECUIESC - CSM PROGRESUL BAILEȘTI 18-42; CSM BUCUREȘTI - LPS SUCEAVA 30-20; vineri 5 iunie, CSM PROGRESUL BAILEȘTI - CSM BUCUREȘTI 25-32 (?); LPS SUCEAVA - CSS ODORHEIUL SECUIESC 29-29. Sâmbătă 6 iunie s-au jucat semifinalele: CSM PROGRESUL BAILEȘTI - AHC POTAISSA TURDA 37-25; CSM BUCUREȘTI - CSS BACAU 27-25. După aceste jocuri, BĂILEȘTIUL s-a văzut în finala mare cu... Bucureștiul, finala mică fiind înfruntarea dintre CSS BACAU și AHC POTAISSA TURDA, echipa gazdă impunându-se cu scorul de 26-23, o diferență foarte mică între valoarea celor două echipe. Intrând timorați de jocul bucureștenilor și de prestația suspectă a arbitrilor din meciul anterior (din grupe), copiii noștri au cedat la un scor care nu este în concordanță cu realitatea din teren, jocul fiind destul de echilibrat, așa încât scorul 34-28 apare oarecum "mincinos", nefiind de neglijat prestația părintoară a "cavalerilor fluierei".

Doi dintre handbaliștii băileșteni s-au numărat printre remarcabilii turneului final. Daniel Neacșu a fost desemnat cel mai bun inter stânga, iar Andrei Mitu a ieșit golgheter. Lotul echipei doljene, singura din Oltenia prezentă la turneul final, cuprinde jucătorii: Florin Coadălată, Cătălin

Corlățeanu-Oprisescu, Cristian Bivolănu, Andrei Mitu, Daniel Neacșu, Ștefan Coconoiu, Andrei Firtulescu, Mihai Boboc, Denis Gavrilă, Vlad Gruia, Petruț Vultur, Eduard Papici și Ianis Croitoru.

Pentru noi, această medalie de argint este foarte valoroasă. Băieții și antrenorul au muncit mult și îi felicităm pentru extraordinarul rezultat. Clubul este finanțat de Consiliul Local, iar autoritățile îl sprijină cu tot ce este nevoie. Acum, după acest rezultat de excepție, sportivii vor primi o vacanță la mare, din partea Consiliului Local, și un cantonament la munte, din partea clubului. Avem tot ce ne trebuie pentru nivelul acesta: sală oricând la dispoziție, echipament, mingi. Suntem bugetari, regulamentul nu permite acordarea de prime, dar dacă cerem la autoritățile locale bani pentru un cantonament, cu certitudine îi vom primi. Acum, copii, trebuie să se concentreze pe școală, deoarece au terminat clasa a VIII-a și au de susținut examene, a spus Florin Duinea, directorul Clubului Sportiv Municipal "Progresul" Băilești.

Aceeși echipă cucerea în urmă cu doi ani medalia de bronz, dar la juniori IV.

Faptul că există continuitate dovedește că juniorii noștri sunt talentați și de certă valoare, sunt modești, victoriile nu-i împăunează, iar la această vârstă, virtuțile etalate de ei sunt o garanție că handbalul băileștean are un viitor strălucit, mulți dintre acești copii, care acum bat la porțile consacării, vor ajunge cu certitudine să cocheteze cu echipele de top ale României. Fiind optimist, consider că, beneficiind de asemenea talente și valori, Băileștiul va putea emite pretenții la participarea echipei în Divizia națională.

O antrenare ambițioasă și sufletistă, o echipă de jucători valoroși și uniți, un director de club profesionist și autorități locale receptive, sunt "ingredientele" succesului băileștenilor în fața marilor rivale din handbalul românesc.

Marian MILOVAN

O informație utilă

Asociația "Centrul Regional pentru Economie Socială" a desfășurat pe data de 9 Mai 2015 evenimentul „Ziua Europei”, eveniment dezvoltat în cadrul proiectului „Helping Others Participate and be Engaged in Society” co-finanțat din fonduri acordate de către Comisia Europeană prin programul ERASMUS+, aprobat, gestionat și monitorizat de către ANPCDEFP – Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, în baza contractului de finanțare numărul 2014-1-RO01-KA105-000282.

Evenimentul a reunit 10 tineri voluntari internaționali din Spania, Italia, Germania, Argentina, plus 20 de voluntari români cu scopul de a promova istoria Uniunii Europene și a sentimentului de cetățenie europeană în rândul populației din Craiova.

Activitatea a avut loc între orele 12:00 și 16:00, constând în prezentarea în Piața Mihai Viteazul din centrul Craiovei a unei povești interactive despre formarea Uniunii Europene de la crearea sa și până în prezent. Acest lucru a fost realizat prin afișarea de panouri cu poze istorice și text ce detaliază istoria Uniunii acompaniate de o poveste spusă de un narator.

Evenimentul a fost realizat cu sprijinul Primăriei Municipiului Craiova, Muzeul Olteniei și în parteneriat cu Liceul Tehnologic Special „Beethoven”, „Liceul Teoretic „Henry – Coandă”, Liceul Teoretic Nicolae Titulescu”.

În continuarea acestui proiect, datorită rezultatelor și impactului pozitiv pe care l-a avut acesta, a fost depus proiectul WAVE 3, care se va desfășura și în orașul Băilești, pe o perioadă de 9 luni de zile. Scopul acestui proiect este acela de a desfășura diferite activități non-formale în diverse instituții din zona orașului. Proiectul se estimează a începe în vara-toamna anului 2015.

Persoană de contact: Cristian Toma Coordonator proiect, Tel: 0767140887, cristiantoma.cres@gmail.com

Cu stimă,

Cristian TOMA – Coordonator proiect

Asociația Centrul Regional de Economie Socială
Contact: cristiantoma.cres@gmail.com/0767140887

Așa cum ne-am obișnuit în ultimul timp cu surprizele destul de plăcute venite din partea elevilor băileșteni, mă refer la vicecampionii României la handbal masculin juniori III și la majoretele medaliate cu aur la o secțiune a concursului de la Cluj, an de an și Liceul Teoretic „Mihai Viteazul” dă zeci de olimpici la matematică, fizică, informatică, educație fizică și lista poate continua. Este un palmares impresionant pentru acest liceu, care a ridicat ștacheta

tituții de învățământ, domnul Gabriel Tica, tabel în care sunt nominalizați elevii performeri: **limba latină:** Cioară Bianca, clasa IXD, locul III; Popa Maria, cls. X D, locul III; Boia Georgeta, cls. X D, mențiune; Migdan Ștefania, cls. X D, mențiune; Matara Cătălina, cls. XI D, mențiune; Moșu Adriana, cls. XI D, mențiune; Iova Lucia, cls. XII E, mențiune; Ionașcu Cătălina, cls. XI D, mențiune; **logică:** Ionașcu Cătălina, cls. XI D, locul III; **sociologie:**

„Mihai Viteazul” are o armată de... olimpici

destul de sus în topul celor mai bine cotate licee din Dolj.

Rezultatele olimpiciilor din Băilești ne fac cu atât mai mândri, cu cât sistemul de învățământ se confruntă cu probleme pe care elevii le văd zi de zi la școală! Olimpicii băileșteni își doresc să devină modele pentru ceilalți copii, ei fiind elevii care ne fac cunoscuți în întreaga țară. Nu le este ușor să ajungă în vârf, muncind și renunțând la multe din jocurile copilăriei, dar au învățat că niciodată nu trebuie să renunțe la visurile lor.

Să nu uităm că în spatele performanței acestor copii se află nu doar susținerea familiei, ci adevărate armate de profesori și antrenori ai minții de mare calibru fără de care elevii în cauză ar rămâne cu potențialul nevalorificat. Tot acest mecanism de pregătire costă, și nu puțin, nereferindu-ne la partea financiară, ci la nervii întinși la maxim din partea tuturor, când un elev este în sala de concurs, la timpul alocat de către profesori pentru pregătirea temeinică a copilului, starea de stres a părintelui pentru copilul care se luptă pentru un loc pe podium.

Am pregătit în continuare, un tabel ce cu bunăvoință și mândria în suflet mi l-a dat profesorul de matematică, directorul acestei ins-

Poenaru Mircea, cls. XI C, locul III; **religie:** Giurgea Ionuț, cls. XI B, mențiune; **fizică:** Mitrache Mirela, cls. VIII, mențiune; **educație fizică – șah:** Mitrache Mirela, cls. VIII, locul III; Neașu Ioan Ovidius, cls. X D, mențiune; **francophonie creative:** Mircea Radu Andreea, cls. X D, locul I; **express yourself:** Dobre Mario Vlad, cls. V, mențiune; Mitrache Mădălina, cls. V, mențiune; **sfera – matematică:** Gavrilă Feldiorean, cls. IX A, mențiune; Țiboreanu Bogdan, cls. IX A, mențiune; Feldiorean Mihai, cls. V, mențiune; **biologie:** Mitroi Mădălina, cls. IX B, mențiune națională; Grimm Mihai, cls. X A, premiul special, națională; **educație fizică – handbal:** Stănoi Alexandru, cls. IX A; Neașu Daniel, cls. IX B; Mitrăcă Andrei, cls. X A; Neța Răzvan, cls. X A; Radu Cosmin, cls. X B; Mitran Lucian, cls. X C; Stanciu Raul, cls. X C; Badea Adrian, cls. X D; Milovan Mihai, cls. X D; Lazăr Robert, cls. XII A; Rogoz Paul, cls. XII C – toți locul I.

Ne mândrim cu acești minunați elevi și îi considerăm rezultatul excepțional al școlii băileștene cu dascăli minunați, pentru care, de altfel, nu avem decât cuvinte de laudă și care merită prețuire superlativă.

Marian MILOVAN

Zilele Liceului Teoretic „Mihai Viteazul”

În ultimele zile ale lunii mai, s-au derulat la liceul nostru o serie de activități cu caracter festiv și competițional, marcând astfel „Zilele Liceului Teoretic Mihai Viteazul”. Astfel, concret vorbim despre activități diverse, antrenante, emoționante desfășurate după un program minuțios stabilit.

Miercuri – 27.05.2015

Ora 10:00 – „ȘCOALA MEA” – Concurs prezentări Power Point pe o temă la prima vedere. Participă echipe de câte 2 elevi/clasă, gimnaziu/liceu.

Coordonatori: Feldiorean Gavrilă, Ulmeanu Veronica (CDI);

Ora 11:00 – „FIGURI ISTORICE ÎN GEOPOLITICA DIN S-E EUROPEI” (CDI)

(catedra de socio-umane)

- Ce este geopolitica
- Iancu de Hunedoara – apărător al creștinătății
- Dimitrie Cantemir – spirit iluminist, cărturar, istoric și geograf
- Nicolae Titulescu – vocea diplomației românești în secolul al XX-lea

Ora 12:00 – (CDI) – DEZBATERE – DROGUL NU TE FACE MARE – CLASA A XI-A D (participă elevi și profesori)

Între orele 12:30 și 14:30 – Work-Shop cu tema: „RECICLÂND, PROTEJĂM NATURA”, confecționare de diverse obiecte din materiale reciclabile – Catedra de științe ale Naturii (Laboratorul de Biologie).

Ora 14:00 – „DOMNITORUL PRIMEI UNIRI ÎN AMINTIREA ROMÂNILOR” (CDI) (catedra de Limba română) – lecturi din opere literare, prezentări Power Point.

Ora 18,00 – Seara absolventului – înmânarea certificatelor de absolvent elevilor de clasa a XII-a și parada acestora (Casa de Cultură „Amza Pellea”)

Joi – 28.05.2015

Ora 10:00 – CONCURSURI SPORTIVE

Ora 12:00 – „CU MASCĂ ȘI „FĂRĂ MASCĂ”

tenis de masă – elevii liceului;

* face painting – elevii liceului de la ciclul primar;

role – clasele primare.

ZIUA PORȚILOR DESCHISE

Ora 13:30 – „STATUTUL DE ADOLESCENT” – MASĂ ROTUNDĂ – CLASA A IX-A A (CDI)(au participat elevi și diriginți)

ORA 19:00 – BALUL ABSOLVENTULUI 2015

Vineri – 29.05.2015

Ora 16:30 – PREMIERA OLIMPICILOR LICEULUI TEORETIC „MIHAI VITEAZUL” BĂILEȘTI

Ora 17:30 – „DANS, CÂNTEC ȘI TEATRU” (Casa de Cultură „Amza Pellea”) spectacol artistic – PARADA MODEI cu elevii clasei pregătitoare – prof. POPESCU GABRIELA; **ELEVII AU „TALENT”** – CLASA A X-A D, prof. Andreia Helga Stroe; Recital Pelea Ana-Maria – clasa a VI-a.

Selectăm din aceste activități, una care s-a bucurat de o mare doză de implicare și emoție, bucurie și nostalgie, expusă pe scurt prin amabilitatea doamnei dirigință, prof. Jianu Elena.

Copiii, elevii sunt vise, visele profesorului dirigință, care își doarește, ajuns la capăt de drum, să fi pregătit oameni adevărați, apti pentru viață. Pe parcursul celor patru ani de liceu, încerci să modelezi caractere, să dezvolți personalități, să luminezi minți. Evident că te lovești de piedici, te poticnești, o iei de la capăt, dar perseverezi. și ce constăți după acest răstimp? Din fetele buclăte din clasa a IX-a, vezi rafinate și elegante domnișoare, din băieții stângaci și cu vocea în schimbare, remarci adevărați bărbați. Toate acestea nu pot decât să te înduioșeze și, în același timp, să te mobilizeze să o iei de la capăt, cu altă serie, cu alte vise...

„Seara absolventului” ajunsă la a câta ediție, oare? Obicei importat

de la americani, dar care are tot mai mulți adepți de la un an la altul în rândul comunității băileștene. Deunăzi, un elev care nu a reușit să promoveze clasa a XII-a, numai din vina lui, mărturisea că de mult și-ar fi dorit să îmbrace roba. Ce l-a împiedicat, ține numai de el.

Scena de început, în prezentarea absolvenților Liceului Teoretic „Mihai Viteazul”, promoția 2015 a aparținut doamnei profesor, Jianu Elena. Toți cei douăzeci și trei de absolvenți ai clasei a XII-a A, profil real, specializarea matematică-

informatică sunt „copiii deștepti și frumoși, cu personalități multiple și complexe, care i-au dat multă bătaie de cap și au trimis-o de multe ori la consultarea Regulamentelor școlare.” Prezentarea o face sub genericul „Epigrame în scrisori deschise”. Fiecare absolvent este caracterizat succint iar trăsătura definitorie este cuprinsă într-un catren, care la unii capătă sens de epigramă. Epigrama este genul literar, în versuri, care sancționează anumite atitudini și comportamente nepotrivite și, care astfel, pot fi corectate. Dacă ➔

Să ne ferim de "capcane" - II

Așa cum promite-am în numărul anterior, continuăm cu alte exemple comentate de acest adevărat titan al lingvisticii noastre, academicianul Alexandru Graur, în capitolul **între vocabular și sintaxă**, din cartea de valoare inestimabilă „**Capcanele limbii române**, un prețios îndreptar pentru toți cei interesați să se exprime corect și să-și manifeste respectul față de frumoasa și dulce limbă a românilor.

A necesita, verb destul de rar folosit și numai la persoana a II-a, subiectul fiind totdeauna un obiect neînsușit, înseamnă *a face să se simtă nevoia*, cum este cazul în enunțul: „Situția aceasta **necesită** o soluție rapidă.“ Din păcate, înțelegându-se că ar fi egal cu *a cere*, doar „mai distins“, unii îl folosesc și la persoana I sau a II-a și zic, de pildă: „Eu **necesit** bani“.

A prejudicia, înseamnă *a dăuna* și din acest motiv trebuie precizat imperativ cui. Cu toate acestea, se aude uneori un enunț de tipul: „Acestă activitate **prejudiciază**...“ enunț care, așa cum menționează distinsul lingvist, „rămâne în aer“.

Alexandru Graur vorbește și de un exemplu pe care îl consideră ceva mai complicat. Când cineva pune o întrebare indiscretă, i se poate răspunde: „Nu te **privește**“, ceva mai politicos fiind: „**mă privește**“, cu alte cuvinte, **e treaba mea**. Vrând să epateze și să se exprime mai elevat, nu puțini înlocuiesc pe **nu te privește** cu **nu te**

interesează. Apoi, trecând și verbul la persoana I, zic **mă interesează**. Totul ar fi în regulă, dacă acesta ar însemna doar **nu te privește**, dar aceeași formulă se folosește pentru „**subiectul mi se pare interesant**“, așadar ar fi normal ca interlocutorul să înțeleagă că este rugat să ia parte la discuție, ci nu să se abțină.

A confrunta are sensul *a pune față în față* sau, după etimologie, cum menționează autorul, ar fi trebuit să se zică **frunte la frunte**. Cuvântul se folosește frecvent în justiție, când pârâtul și reclamantul sunt interogați în același timp. De la o vreme, precizează lingvistul, s-a răpândit în presă formula **a fi confruntat**, adică *a avea de făcut față* unor greutăți, cum este cazul în „Agricultura este **confruntată** cu lipsa de soare“. Autorul menționează în continuare că la televiziune a auzit formularea: „Problemele care **confruntă** omenirea“, afirmație în care se pare că verbul a devenit tranzitiv, cu sensul aproximativ *a da de furcă*. După această prezentare, informează potențialii cititori ai cărții că a observat că, totuși, formula nu este prea nouă, deoarece a gosit-o citată încă din anul 1959: „multe dificultăți **ne vor confrunta**“ și a semnalat-o însuși Henri Jacquier, în **Cercetări de lingvistică, IV**, care face mențiunea că punctul de plecare este în engleză.

O neînțelegere a construcției sintactice are ca efect apariția unor

enunțuri de tipul: „Misiunea lui X **a eșuat**“.

A eșua înseamnă *a nu reuși să duci la bun sfârșit o întreprindere*, așa încât se poate spune că cineva **a eșuat în misiunea pe care a primit-o**, dar misiunea nu are cum să eșueze, pentru că nu s-a angajat la nimic.

Aproximativ în aceeași ordine de idei, autorul atrage atenția că verbele intransitive nu au participiu pasiv. Dacă un verb tranzitiv ca **a construi** are participiul **construit** și se poate spune **casă construită**, nu se poate proceda la fel cu un verb ca **a eșua** și să se spună, de pildă, **Lovitura de stat eșuată în Bolivia**, așa cum apare în „Scânteia“/6.10.1970, după cum nu este corect să se spună **lista celor reușiți la examen**, (Programul de radio, nr. 40/1970).

În fine, un caz în care modificarea sintactică se datorează unei greșeli de traducere. În cronicile sportive franceze se folosește expresia **ouvrir sur**, *a deschide (drumul) către*, adică *a trimite mingea la cutare jucător*. Dat fiind faptul că **sur** înseamnă *pe* (adică *deasupra*), iar *pe* în limba română se folosește pentru a marca acuzativul la numele de persoană, cronicarii noștri au înțeles că obiectul (complementul) direct al verbului **deschide** este jucătorul către care se trimite mingea, motiv pentru care zic: „**deschide** pe Lucescu“, ca și cum acesta acesta ar fi fost închis.

Gheorghe GHEORGHIȘAN

aveai curiozitatea să privești către acei copii în acel moment, observai cum ochii le strălucesc cu forță, cum urmăresc lacom și temător, totodată, curioși să audă cuvinte care să le aparțină, care să-i definească. Este invitată să urce pe scenă prima finalistă la titlul de absolvent, care însă are fobie de scenă. Așa că, pentru încurajare, epigrama dedicată ei tocmai asta subliniază. „Gingașă e precum o floare / Printre fete-i cea mai mare (întă) / Are însă o problemă / Urăște să urce pe scenă.“

Urmează apoi gemenele, surori la indigo, pe care „**Mă întreb ades mirată / Care-i una, care-i alta**“, și pentru care singura deosebire este o aluniță, pe frunte, la una dintre ele.

Domnișoara îmbrăcată în roz, care a făcut o pasiune pentru această culoare, primește această epigramă: „Este foarte critică / Practică și logică / Dar nu vrea defel să scrie / Fără pix roz pe hârtie“.

Portretul următor este creionat pentru o domnișoară delicată, pentru care trezitul la prima oră este un chin: „Subțire-n trup și blândă-n glas / Are fobie pentru ceas / Căci prima oră din programă / Pentru ea-i prea matinală.“

Există în această clasă și o personalitate mai aparte, care se detașază

de ceilalți, prin dorința de schimbare, de progres. Lui, e baiat, nu-i convin multe din cutumele școlii contemporane: „Are standarde înalte / Este elev bun la toate / Însă trebuie schimbate / Dacă-s multe, vrea puține / De-s puține, nu-i chiar bine / E rețeta de succes / Contradicțiile nasc progres“.

În clasa a XII-a A au mai fost alte două surori negemene: Adriana, cea mare și Gabriela, mezina, care în cei patru ani s-a străduit să țină pasul cu sora ei: „Asta-s eu și sunt voinică / Chiar de sunt sora cea mică / La-nvățat timpu-mi pe-trec / Pe sora-mea vreau să o-nțrec.“

Unui elev, tăcut de obicei, dar nu și când este apelat pe mobil în timpul orelor de curs, i se dedică următorul catren: „La lecții nu prea răspunde / Tace fiindcă e timid / Însă când mobilul sună / El răspunde negreșit.“

Iar pentru un tânăr isteț, dar care nu-și folosește aceasta calitate la școală: „Toți îi spun că e deștept / Dar că suferă de-o boala / Folosește toată mîntea / Numai dincolo de școală“.

Există în această clasă elevi pentru care chiulul de la ore a fost sancționat astfel: „Obosit de-atâta carte / Cu ore multe în programă / Preferă să stea de taină / Cu nea Ninel, în centrală.“

Sau: „Băiat bun, deștept, muncă / Dar din când în când chiulește / Întrebi, că ai o dilemă / Răspunsu-i: Am avut iar o problemă“.

Nici băieții frumoși, cu succes la fete nu au fost uitați: „Frumușel și cumițel / Fetele-s roi după el / El însă le ocolește / Preferă să... prindă pește“. „Este înalt, deștept, frumos / și la pungă este gros / Spirit critic și deschis / În dispute neînvinș / Are însă și-un defect / Schimbă fetele frecvent“.

Evident că nu toți elevii acestei clase a trebuit să fie sancționați. Pentru aceștia nu ai decât cuvinte frumoase, pe care în versuri le exprimăm cam așa: „De vrei să-i cauți pricină / Nu poți, este fără vină“. Sau: „E bună-n toate și firește / În viață multe-și dorește / Dar medicina este, pare / Dorința cea mai arzătoare.“

Și tot așa a continuat prezentarea elevilor clasei a XII-a A. La final, doamna dirigintă și-a exprimat dorința de a primi replica la epigrame, dacă nu mai devreme, măcar la întâlnirea de zece ani și le-a mulțumit că au făcut parte din viața dumneaei timp de patru ani. „**Viață frumoasă vă doresc să aveți, pentru că stă în puterea voastră să o faceți frumoasă**“, astfel și-a încheiat prezentarea, prof. Jianu Elena.

Un eveniment devenit obișnuit s-a produs joi 18 iunie, la restaurantul Zerillo's, de fapt, fostul cinematograful. A avut loc anuala întâlnire a absolvenților Liceului din Băilești, promoția 1960, prima – cronologic și, credem noi, și axiologic. Faptul că trei dintre componenții acesteia sunt „Cetățeni de Onoare“ ai municipiului poate fi un argument în acest sens.

Totodată, promoția respectivă este și organizatoarea celor mai multe ceremonii de revedere, aceasta fiind a... unsprezecea! Este

religios. Dida Gaciu-Petrescu, organizatorul și sufletul reuniunii, a pregătit o colivă, a aprins o lumânare și s-a ținut un moment de reculegere în amintirea profesorilor și colegilor dispăruți, din ce în ce mai numeroși, a urmat poza de grup, masa festivă, depănarea de amintiri colegiale, evocarea celor duși și... proiectul viitoarei întâlniri.

În absența motivată a redactorului-șef al Gazetei, Valentin Turcu, „cronicarul ad-interim“ al acestui eveniment monden am constatat că majoritatea participan-

Un eveniment cu o deosebită încărcătură afectivă

drept – și în același timp explicabil – participanții sunt tot mai puțini, patru dintre colegi fiind, pentru prima oară, absenți... **MOTIVAT**, chemați de curând într-o altă lume. Este vorba despre **Grănescu Virginia** (la Plenița), **Florentin Segall** (la Craiova), **Maricica Bachici-Carp** și **Georgeta Ștefănescu** (la Băilești).

Spre surprinderea generală, față de prezenții puțini din anii trecuți, au reapărut colegii din Cluj (soții Viorica și Costică Mustătea, respectiv Maria Ciuciulete), din București (Eleonora Becea și Valentin Bălună) precum și Maria Poenaru-Ghiță de la Vârtop. A absentat motivat Valentin Turcu, plecat la o altă revedere, cu colegii de facultate din Cluj, la semicentenarul absolvirii.

Ceremonialul școlar de până acum a fost înlocuit cu un moment

cu elevii clasei a XII-a E anii de liceu în secvențe nemuritoare surprinse în clasă, în parc sau, oriunde pașii îi duceau pe foștii elevi.

Mulțumim tuturor celor care au participat, au susținut, s-au implicat... în ceea ce a însemnat pentru noi „Sărbătoarea zilelor liceului nostru“, urăm elevilor și părinților lor sănătate și multă baftă la examene, iar celorlalți „vacanță plăcută!“

Marian PiIRNEA

Prof. Mirela MATARA

Fotbalul băileștean abia pâlpâie...

La sfârșitul primei săptămâni a lunii iunie a căzut cortina peste două competiții sportive în care au fost angrenate și echipe băileștene – Campionatul Național de handbal, Juniori III, încheiat extrem de fericit de tinerii noștri handbaliști care au devenit vicecampioni naționali, obținând medalia de argint și Campionatul Județean de fotbal seniori, Liga a V-a (pentru că alta inferioară nu există), pe care fotbaliștii noștri l-au încheiat pe locul al cincilea,

asupra căruia vom reveni.

Am făcut această paralelă pentru a pune capăt unor discuții și speculații ale câtorva neavizați care vorbesc "pe la colțuri", că *se bagă toți banii în handbal, iar fotbaliștilor nu li se dă nimic, pentru ei nu se găsește bani*. Să ne înțelegem bine, în ciuda rezultatelor strălucite, am zice, fără a ne teme că vom fi acuzați de exagerare, excepționale, handbaliștii, acești copii minunați, adorabili și de o modestie molipsitoare, nu primesc

niciun *leu*, toate cheltuielile făcându-se pentru transport, masă, cazare și plata arbitrajelor, adică exact ce se investește și pentru fotbal, mai puțin masa. A, că aceste cheltuieli sunt mai mari, este și firesc, pentru că se fac deplasări mai lungi, atât în serie, cât și la cele două turnee semifinale, ca să nu mai vorbim de finale, anul acesta ultimul act disputându-se la Turda, în organizarea Clubului Potaissa.

Așa că acesta este adevărul adevărat, iar noi, care am evoluat

pe dreptunghiul verde cu mulți ani în urmă (O! Tempora) și care îi prețuim pe fotbaliști, am fi primii care s-ar bucura ca aceștia să primească bani, dar, din păcate, pentru categoria în care evoluează, legea nu permite să fie remunerați și o spunem cu riscul ca unii fotbaliști pe care, repetăm, îi stimăm, s-ar supăra pe noi.

Revenind la subiectul articolului nostru, vom menționa că rezultatele echipei pot fi interpretate diferit, în

funcție de unghiul din care sunt privite. Astfel, unii consideră că locul ocupat este multumitor, având în vedere că echipa se află aproximativ în prima treime, adică pe 5 din 14. Alții, printre care ne înscriem categoric și noi, sunt de părere că, având în vedere valoarea și experiența unor componenți ai lotului, faptul că antrenorul Mircea Gaciu deține Licența Pro, pe care n-o are Mirel Rădoi, noul antrenor al Stelei, după "debarcarea" nedelicată, chiar dură a valorosului, cumpătatului și delicatului antrenor Costel Gâlcă și, mai ales, echipele care au făcut parte din seria formației noastre, echipe

Balada bacșişului

Pentru bacșis, într-un fel, Orice-ar putea să se creadă, După ce i-am scris rondel, Îi dedic și o baladă.

De ce?, căci la noi în țară, De oricât de mică sumă, E-n pericol să dispară, Deși e, cumva, cutumă.

Fapt, în esență, banal, Devenit obișnuiță, Sigur individual Și gest de bunăvoință.

Bacșis e cuvânt turcesc, Dar a intrat în română Neașteptat de firesc Și i-a fost dat să rămână,

Față de alte turcisme, Care-n grabă au trecut Și sunt astăzi arhaisme Ca formă și conținut...

L-au adus fanarioții, Acum trei sute de ani, Azi, îl folosim cu toții, Și de-avem sau n-avem bani...

Bacșisul, de când e-n lume, Sigur, nu putem să știm Și, dacă-a purtat alt nume, N-avem unde să citim,

Fiindcă nici un autor N-a lăsat în urmă note Că ar fi anterior Epocii fanariote.

Adevărul poate fi că Orice nume ar fi având, El de mult se practică, Dar nu se știe de când;

Nu îl găsim atestat În pagini, la cronicari, Ca obicei consacrat La greci, romani sau barbari.

Un sinonim, tot turcesc, Chiar dacă pare caduc, El este, totuși, firesc Și se numește... "ciubuc".

Șe dau și se iau sume diferite, În plus, benevol, la niște prestări, Deși prețurile sunt oricum plățite, Fie mici sau mari, în destule țări.

S-a dovedit necesar, Ca termen, el, în vorbire, Căci este, concret, un dar Ce exprimă mulțumire...

Bacșis, în dicționare, E-n orice limbă prezent, Dar are, în fiecare, Anume corespondent –

Tip se zice englezește, **Trinkgeld** – în Germania, **Pourboire** e pe francezește Și **Propina-n** Spania.

Și **Mancia** îl numește Țara macaroanelor, Francezește și nemțește În țara Cântoanelor...

Dintre oameni, știu destui Că nu se obișnuiește Să se dea bacșis oricui, Căci nu e nici omenește.

Bacșis cui se dă, atunci?! Celor care fac servicii, Adică-anumite munci, Cu mărunte beneficii.

Păi, nu ești client loial, Fără bacșis consistent, Frizerului personal, Serviabil consecvent,

Căci știe orice frizer, Foarte multe și de toate, – Ce mai e prii cartier, Fie în localitate...

După ce te-a tuns încet, Sporovăind neîncetat, Și te-a parfumat discret, Bacșisul e meritat,

Sau, cumva, la o terasă, După-o bere, două- trei, Orișicine, vesel, lasă Chelnerului... doi-trei lei.

Celor ce nu dau-nainte, Când era să facă plata, Unu, mai ager la minte, Le adunau chiar și data.

La restaurante-n care Servesc ospătari stilați, Și bacșisul e mai mare, Fiind astfel, onorați.

Și pentru picoli, la fel; Merită și ei, în fine, Dar bacșis la alt nivel, Dacă se comportă bine;

Dau bacșis substanțial, Pentru muzică aleasă, Celor ce cântă-n local, Destui ce-ascultă la masă...

Bacșis și la garderobă, Pentru promptitudine, Considerat ca o probă Trecută cu "Foarte bine".

Românii, la nunți, botezuri, Petreceri de zile mari, La aniversări și chefuri, Dau bacșis la lăutari

Si-un chefliu se fudulește Cu bacșisul de el dat Guristului și-l lipește Chiar pe frunte, cu scuipat...

Cum se strâng aici, la noi, Albinele-n urdiniș, Din cei ce fac nuntă joi, Se întrec în dat bacșis

Si cu gălăgie mare Și cu ostentație E la microfon strigare, Despre dedicație...

Nașilor de cununie, Cu urări de sănătate, Fraților din pușcărie, Sau duși în stăinătate

Si "fără număr" răsună Voci guturale din boxe; Bacșisuri – chită se-adună, Cu polifonice noxe

Si se dau la lăutari, De curând, nu numai lei, Ci și euro, dolari, De unii, la pungă grei.

Nu e nicio noutate Că se dă bacșis, în fond, Demult în societate, Pe întregul mapamond...

Un nobil, chiar scăpătat, Se dovedea galanton, Dând bacșis, neapărat, Chiar și unui biet garson,

Însă și birjarului, Cameristei de hotel, În gară, hamalului, Însă nu la toți, la fel,

Căci pornea din voia lui, De a fi mereu culant Să dea și chelnerului, La vagon-restaurant.

Stie, la o socoteală, Chiar necalculat, din fire, Că numai cu cheltuială, Ține obrazul subțire...

Bogătași-petrecăreți Le dădeau bacșisuri grase, Lăutarilor, doar beți... Pe la chefuri monstruoase,

Boierii și mici și mari Și neași și parveniți, Dau bacșis la lăutari, De cântecă cuceriti...

Uneori chiar lăcrimau, Când le cântau de iubit, Le dau vin și îi pupau Și îi băteau, la sfârșit.

La fel ca-n restaurant, Din multe considerații, Bacșisu-a fost oscilant, În funcție de... prestații.

Tarifele, în trecut, La un bordel oarecare, Se achitau la început, Iar bacșisul, la... plecare,

Deci remunerația Conformă atunci era, Sigur, cu prestația Și bacșisul tot așa.

Deci, cu prestație slabă, El putea să nu mai fie, Și, doar de aflare-n treabă, Se amâna sine die...

Deși în capitalism, Bacșisul este la modă, Ajuns chiar la paroxism, Nu i s-a scris nicio odă,

Niciun poem, nici rondel, Nici baladă, nici sonet, Meditație, gazel, Elegie sau sextet

Si dau bacșis și patroni Și bancheri-miliardari, Fosti conți, marchizi sau baroni, Diplomați și demnitari.

Nu doar chelneri și frizeri Iau, ci și taximetristi, Paznici, portari, liftieri, Poștași și manichiuriști,

lau maseuri și coafeze, Tatuatori și stiliste, Și pești, gigoli și stripteze, Băieși și pedichiuriste.

La doctori nu e bacșis, Căci ar fi prea jignitor, Pe față sau pe furis, Sau în orșice decor.

La înalți funcționari Bacșisul devine **Mită**, În lei, euro, dolari, Sume mari, de legi oprită...

Deși nelegalizat Si fără a fi frapant, Bacșisul a stimulat Serviciile constant.

Si în destule, din toate, Cu bacșis s-a prosperat, La noi și-n stăinătate, Căci n-a fost oprit de stat...

Doar Statul Socialist A strâns sub acoperișul Lui, anticapitalist Tot și-a interzis bacșisul,

Deși n-a îmbogățit Pe meseriași nicicând, A fost, totuși, prohibit, Pretutindeni și la rând...

Prin cărciumi și frizerii, Preciza calm un afiș-Rod al cruntei isterii-Cum că "Nu primim bacșis!",

În sedințe furtunoase, sefi școliti țărăș-grăbiși Făceau critici veninoase Celor care luau bacșis;

Însă, în definitiv, Clar, cauza-cauzelor Era, fiindcă, efectiv, Din el nu le dau și lor...

Dar nu îl lua în seamă Clientela bună/rea Si se lua fără teamă Bacșis fiindcă se dădea.

Se-ntuneca perspectiva, Căci, din banii câștigați, Lua mulți Cooperativa Pentru șefi și burocrati

Bacșisu-n Tranziție A rămas un element Intrat în tradiție, Progresiv-perseverent...

Ca factor autohton, El adeseori devine Cadou, gheșeft sau plocon, Desigur, încărcat bine,

Astfel, că micul bacșis A căpătat anvergură; Nu mai e doar măruntis, Ci se dă și "în natură",

Nu mai e de câțiva lei, Ci wiscky, țigări, cafea, Tuică, vin, curcani și miei, Mezeluri și telemea

Si mașini scumpe, mai nou, Ceasuri de aur, tablouri, Haine de blană-cadou, Sume la bănci și lingouri,

Dau și cei ce din cersit, Au strâns prin străinătate Și, din ce-au agonisit, Își fac vile și palate;

Dau bacșis la lăutari, La nunți și la cumetrii Și, când pun nași demnitari, Le dau și bijuterii,

Dau mită pentru permise Si să câștige procese, Pentru fapte interzise Și tot felul de excese...

S-o fi gândit? Nu se știe, În guvern, un cap pătrat, Bacșisul, oricum, să fie, Prin lege, impozitat?!

Căci s-a și hotărât, chiar, Să se meargă pe-acest drum, Dar nu s-a precizat clar, În scris, și anume cum.

Cum? Clientul să declare La Fisc, cât bacșis a dat, Sau cel ce a primit are Să-i dea... bon neapărat?

Pentru ca, ulterior, Să se contabilizeze, Ca să se poată, ușor, Să se și impoziteze...

A crezut, în sinea sa, Acel cap, pretins deștept, Că în lume doar așa Ne-or privi ca "Stat de drept",

Dar, subit, s-a renunțat Si bacșisul, deocamdată, Nu mai e impozitat, Nici problema discutată.

Guvernul de ce-a făcut, lute, acest gest teribil?! De ce, oare s-a temut?! De căderea în penibil!!!

Impozitarea se poate Să fi fost doar amănată, Dar, astăzi, întâi de toate, O gogoasă dezumflată...

Bacșisul, în viitor, Ca fenomen social, Va fi ținut în vizor De guvernul actual

Si, ca să-l impoziteze, Va trebui, pe-ndelete, Să îl monitorizeze... Serviciile secrete...

De o să-ajungă să fie, Cum nu s-a mai pomenit – Până și la frizerie – Un ...agent acoperit...

Valentin Turcu

modeste care în trecutul nu prea îndepărtat nu reprezentau nimic, afirmă cu argumente că rezultatele și locul ocupat sunt dezamăgitoare, departe de ceea ce s-ar fi așteptat spectatorii din ce în ce mai puțini din tribunele stadionului, pe care echipele băileștene trăiau clipe de glorie. Dacă am ține seama de tradiția fotbalului băileștean, când echipele care au activat în fostul Campionat Regional Oltenia și în cel al Diviziei C s-au aflat mereu pe poziții fruntașe și au arbitrat, așa cum spuneam și cu alt prilej, promovarea în Divizia B, situația actuală este, oricât ne-ar părea de rău, dezonorantă. Dar criteriul tradiției nu mai este edificator, ba am spune că a devenit desuet, din moment ce orașe ca Oradea, Arad, Timișoara, Baia Mare, Satu Mare, Sibiu, Petroșani,

care au jucat un rol important în fotbalul românesc, unele cochetând cu primele locuri în Divizia A și dând jucători importanți echipei naționale, se zbat în anonim, Timișoara reușind să promoveze acum în Liga I, iar UTA să fie reprezentanta Aradului în Liga a II-a, din acest sezon.

Sigur că nu poți fi mulțumit și cu atât mai puțin entuziasmat, când din cele 78 de puncte posibile (26 de etape) echipa ta de suflet a realizat numai 42 (53,85%) și, mai ales, că din cele 39 de puncte de pe teren propriu, s-au realizat doar 31 (79,48%). Ca să nu mai vorbim că este o contraperformanță pentru Băilești ca din cele 26 de jocuri fotbalistici noștri să câștige numai 13 !, "să plece capul" de 10 ori, dintre care în două jocuri chiar pe teren propriu ! și să obțină 3 remize, una chiar acasă.

Este impardonabil ca Viitorul Măceșul de Sus să-ți ia toate cele 6 puncte, învingându-te cu 2-1 pe terenul din Băilești și să te umilească la Măceș, administrându-ți un sec 7-1, iar ACF Giurgița să-ți smulgă un punct la Băilești și să te pună în aceeași situație umiltoare pe teren propriu, impunându-se cu un categoric tot 7-1. Aceasta, ca să nu mai vorbim de faptul de-a dreptul strigător la cer când echipa din Goicea, clasată la finalul campionatului pe locul al VIII-lea, să te învingă, atât acasă, cât și în deplasare cu... 3-0.

Aceste rezultate ca și poziția din clasament ne creează, personal, o stare de accentuat disconfort sufletec, generat de faptul că înainte de începerea campionatului, după ce am văzut componența seriei, am afirmat cu o siguranță, care acum nu ne

onorează, ba, dimpotrivă, că echipa băileșteană "va defila" în această serie și va încheia campionatul cu o mare diferență de puncte față de cea de a doua clasată. Sigur că ar trebui să ne rușinăm, deoarece realitatea ne-a contrazis, echipa noastră aflându-se la 20 de puncte în minus față de prima clasată – Viitorul Măceșul de Sus (62 puncte, comparativ cu 42 câte a agonisit echipa pe care o vedeam aproape invincibilă) – la 17 puncte față de echipa de pe locul al II-lea – Progresul Cerăt (59 puncte), la 15 față de a treia clasată, AFC Giurgița (57 puncte) și cu un punct sub formația Gloria Catane. Această ultimă echipă s-a destrămat și a pierdut ultimele 7 jocuri atât acasă, cât și în deplasare, la Băilești cu 9-0, însă înainte de această perioadă neagră, când cei mai mulți jucători

au plecat, avea 11 puncte avans față de echipa noastră și, cu toate aceste înfrângeri, la final este, totuși, deasupra Băileștilui în clasament.

Ceea ce se vehiculează că jucătorii băileșteni care se considerau *senatori de drept*, nu mergeau la jocurile din deplasare și că foarte puțini jucători veneau la antrenamente, situație cu repercusiuni asupra cristalizării unei formule de echipe, asupra omogenizării formației și aplicării unor scheme tehnico-tactice bine puse al punct prin exersare la antrenamente, *nu scuză, ci acuză*, evidențind lipsă de profesionalism și etichetarea echipei, cum se spune în popor, *ca o târlă fără stăpân*.

Din păcate, fotbalul nu mai este o mândrie pentru comunitatea băileșteană, **pălpâie, dar nu face flacăra**. însă speranța moare ultima!

Gheorghe GHEORGHIȘAN

Religia și influența sa asupra omului și poetului Eminescu

► Continuare din pag. 1

trebuia să asculte în clasă o predică (exhorta) a catehetului.

Contravențiuni în contra acestor reguli se pedepseau foarte aspru, chiar cu excluderea din școală (Teodor Stefanelli 'Amintiri despre Eminescu', Ziarul Junimea, Iași).

Eminescu a început să frecventeze liceul din Cernăuți în luna septembrie a anului 1860. Astfel, intrând eu în liceu în toamna anului 1861, l-am aflat în clasa a doua. Din cauza aceasta, mă întâlneam cu dânsul numai duminicile și sărbătorile la exercițiile religioase ce le ținea bătrânul nostru catehet Veniamin Iliuț cu toți elevii români într-o sală mare a liceului. Iliuț făcea întâi apelul nominal și constata cine lipsește, apoi ne făcea morală. El era un bărbat înalt și frumos, avea mare autoritate între profesorii liceului și ținea cu strictețe ca să învățăm obiectul său: religia. O notă rea din religie avea urmarea că elevul trebuia să repeteze clasa, iar absențările de la exercițiile religioase (exhortae) aducea cu sine notă rea din purtare.

Noi băieții îl numeam pe catehetul Iliuț numai 'Popa', și porecla aceasta i-a rămas cât a trăit, fără să fi putut fi exterminată.

Eminescu era diligent în cercetare exhortelor și nu-mi aduc aminte să fi constatată cândva catehetul lipsa lui de la exerciții, dar în clasa întâia trebuia să fi lipsit adesea, căci odată lipsind eu de la exhorta, mi-a zis Eminescu:

- la seama și ferește-te, căci pe mine m-a părlit 'Popa' în clasa întâia, și mi-a dat notă rea la purtare pentru că am codit de câteva ori exhortele. ...

"Cele mai bune note le avea Eminescu la religie."

Formația religioasă a elevului Eminescu a fost continuată în timpul studenției la Viena și Berlin unde cursurile de filosofie îi deschid noi orizonturi de cunoaștere. Aceste cunoștințe au fost apoi fructificate din plin și regăsite în toată opera lui Eminescu sub formă de poezii (rugăciuni), articole de proză sau chiar pagini de proză, pe lângă motive literare care

completează lumea poetului și universului poeziei.

Poezii:

1. "Colinde, colinde"
2. "Învieră"
3. "Rugăciune"
4. "Răsași asupra mea"

Proză:

1. "Părintele"
2. "Moartea lui Ioan Vestimie"

Articole publicistice:

1. "Repaosul de duminică"
2. "Religia"

Motive literare:

1. "Geneza și apocalipsa din "Scrisoarea I"
2. "Rugăciunea unui dac"
3. "Imaginația îngerilor – "Demonism"
4. "Înger și demon"
5. "Icoană și privat" etc.

"Străin de toți, pierdut în suferință, Adâncă a nimicirii mele, Eu nu mai aud nimic și n-am tărie Da-mi tineretea mea,

redă-mi credință

Si reapar din cerul tău de stele: Ca să te-ador de-acum pe veci,

Marie!"

(Mihai Eminescu,

"Răsași asupra mea").

Simbolul suprem al creației îl reprezintă Maica Domnului, Maria. Poetul se destăinuie cu un ton deznădăjduit, cald, fiind o chemare, o comunicare, sfială și totuși hotărâre.

Verbele la imperativ: "răsași", "dă-mi", "redă-mi", dând sonetului o notă de solemnitate. Redarea credinței din tinerete înseamnă speranță, echilibru, regăsirea din pierduta suferință, din înstrăinare, rătăcire.

Poezia fiind o rugăciune, trimite la O. Goga "Rugăciune", L. Blaga "Psalm", T. Arghezi "Psalm".

Epigramă:

"La un nou născut"

"Plângând tu ai venit pe-acest pământ;

Amici, ce te-așteptau, te-au salutat zâmbind;

Dar să trăiești astfel, încât când te vei stinge

Să părăsești zâmbind amicii, ce te-or plânge".

Poezia este inspirația poetului după un model arab (D. Murărașu).

Considerată transcriere din opera studiilor de la Berlin (cca 1874), a fost publicată în "Semănătorul" la 10 Martie 1902. De remarcă gerunziile antitezei: plângând – zâmbind, simetrie întâlnită în poezie de două ori (mai târziu Nichita Stănescu va scrie despre răsul-plânsul la români).

Este relevantă și meditația asupra motivelor: "fugit – ireparabile tempus", "fortuna labilis" și "vanitas vanitatum".

Motivele se regăsesc mai târziu la George Coșbuc.

Proză. Publicistică religioasă.

Față de poezie, în proză și publicistică, Eminescu se dovedește a fi mai realist, înclinând înspre o direcție sociologică și evocativă în "Părintele Ermolachie Chisăliță" sau articolele "Religia" și "Repaosul de duminică". "Părintele Ermolachie Chisăliță" este portretul unui preot de țară, incult cu o originalitate primară, care s-ar putea situa cronologic între "Popa Tanda" de I. Slavici și "Popa Duhu" de Ion Creangă. Povestirea folosește invocarea către muză și tonul de epopee, bogat în epitețe ornate și ceremonioase în prezentarea personajelor:

Părintele era cam nalt de boiul (lui), nu-i vorba, dar i se ședea, ca popă, vezi Doamne. Trecea stângenul și mai bine, umblă țapăn, din care cauză reaua omenire îi pusese numele: popa Melesteu. Avea părul și barbă roșie și arăta mai mult a tâlhar decât a popă, dar ce are a face? Cele mai șmarit merite ale părintelui erau că se deprinsese a fi prost și bețiv. Tată-său fusese porcar la sat și, fiindcă băietul lui era leneș, rău și târziu la minte, a găsit că-i bun de popă. Apoi pe lângă toate astea îl mai chema și Ermolachie Chisăliță. Evangheliile le știa pe de rost, unde nu știa ce să zică, zicea Doamne miluiește! ...

Dascălul Pintilie Buchilat suduia-n biserică așa cum nu se cuvine nici în crășmă, afară de aceea el zicea că popa nu știe carte. și popa, aceeași vorbă despre el și amândoi aveau drept. E drept că, pe lângă părintele, ce s-atinge de-ale trupului, dascălul nu era nimica. ...

... postul onorific de pălămar îl ocupă onorabilul domn Nicodim

Parpalac. Băiet cu multă ambiție, fecior de popă, cam prostuț, nu-i vorbă, da-ți știa Crezul pe de rost de, de, de... nu altceva. Altfel trăgea clopotele tot într-o dungă, de gândea că arde satu, ori că s-o aprins pădurea, și căpătase și bătaie de la oameni pentru scandalul ce-l făcea... s-ar fi și lăsat bucuros de pălămarie, da de colaci nu. În taină o putem comunica că-i plăcea și colivă; să-l fi văzut pe mândrul Nicodim umblând pe la prohoade și pe la pomene cu Basaltirea ori(i) cu Vanghelia (așa-i zicea el) după părinte și luând acel aer de seriozitate și mândrie care-i ședea atât de bine, mai ales când era cu ciubote lungi. Era un spectacol de invidiat.

În afară de aceste excelente portrete, povestirea scrisă în perioada berlineză, cam prin 1874, prezintă interes și pentru comicul bufon din prima parte a scenei din biserică, a războiului puțin elegant dintre preot și dascălul Pintilie Buchilat și-a spaimei tuturor, când li se pare că necuratul a pus stăpânire pe lăcașul sfânt:

O, muză! învață-mă să cânt tragicul acestei scene, vedeți-l pe micul Buchilat sărind să ajungă funia de la clopot și trăgându-l tot în sărituri, vedeți pe boarul alarmând satul și țezindu-l cu toaca, ca la mânăstire. Popa urla în biserică de cădea tencuiala de pe pereți.

(M. Eminescu – Proză literară. Vol I-II, Ed. Minerva, Buc. 1989, pag. 91)

În articolele "Religia", Repaosul de Duminică" (M. Eminescu - **Opere complete**- cu prefață și un studiu introductiv de A. C. Cuza) Eminescu demonstrează rolul bisericii ca:

1) Instituție împământinită într-o țară oarecare (Franța, Germania) unde biserică, în realitate a voit dominația asupra spiritelor, care nu se putea face fără o nuanță politică. Toleranță sau netoleranță, asprimea sau blândețea lui (pentru religie) ar fi aceea ce-l caracterizează pe popor însuși

2) Instituție universală e catolicismul prin meritele lui într-adevăr extraordinare pentru cultura omenească

și chiar pentru libertatea dezvoltării omenesii.

Artele frumoase: arhitectură, muzică, sculptură și poetică au fost cele mai puternice arme ale bisericii, au fost puse în slujba bisericii pentru a adăugi această sferă curată, neatinsă de nici o suflare impură, un adăpost sufletului omenesc, atât de băntuit de patimi sau de golul lui propriu de urât.

3) Instituție pentru învățământ, atât cel popular, cât și cel înalt care sunt creațiuni ale bisericii.

În articolul "Repaosul de Duminică" Eminescu ia atitudine față de cei care nu acordă oamenilor lucrători repaosul și răgazul pe care Scriptura îl asigura până și animalelor. El arată soarta lucrătorilor din fabrica de tutun.

Muncind 12-14 ore pe zi, aceste zile lungi și negre nu sunt întrerupte nici de Duminică, nici de sărbători, încât chestiunea socială atât de ventilată în Europa, trebuie să o revedem la noi în forma ei cea mai crudă... Să nu uităm că trăim într-un stat creștin și că... religia creștină asigură celor "dezmoșteniți" partea lor de bucurie în lume.

În concluzie, Eminescu rămâne actual, prin toate creațiile sale. Nu există compartiment al vieții sociale, politice, culturale care să nu se regăsească în operele lui.

Prin Eminescu, omul din această țară iubită își revărsa arhitecturile ce nu le-a avut sau când le-a avut, tristul evul mediu i le-a sulberat.

Prin Eminescu tot ce n-am avut ca tradiție bimilenara a culturii, deodată ne apare a fi avut. El ne spală munții cu raza luceafărului lui.

Vorba și scriitura ne rămân puține în fața lui, dar nu chiar atât de puține ca să nu-l înălțăm tot mai sus, generație de generație, spre stema cu spice și cu sonde și cu stea a țării, an de an. Și cu cât țara nu e mai mândră, mai în lucrare și mai împlinită, cu atât dorul... de Eminescu este mai mare.

(N. Stănescu "Amintiri din prezent, O aniversare", p. 116).

Profesor Eleonora BECEA

Târla - Mârla

- în week-end și nu numai -

Fiecare component al universului, de la atom la materie, își are opusul, imaginea în oglindă: plus-minus, pro sau contra, nord-sud, bunul-simț și Târla-Mârla. Aceasta din urmă își are ca revers cei șapte ani de acasă.

Târla-Mârla nu este o noțiune sau un termen lingvistic, nu, el desemnează o castă, o nouă elită, cu totul diferită de ceea ce reprezintă odată "eticheta". Târla-Mârla este o stare care se infiltrează insinuant și săcâitor precum durerile de dinți, un fel de junghi dureros de care vrei să uiți, să scapi, fie și pentru câteva ore.

E week-end; poate că acum vei reuși să te debarasezi de maladie. Ți-ai aduc aminte de o baltă cu pădure de la marginea orașului. Iarbă, verdeață... ai plecat. Dar vai, verdele nu mai e verde, peste tot sunt cotoare de măr, pachete de țigări motolite, ambalaje de alune, cutii goale de chibrituri, oase de la cămurile fripte, jar stins de la cărbunii de grătar... Scârbit, te apuci să strângi cu silă și să pui în sacul de nylon pe care l-ai adus pentru a pune gunoiul tău, ci nu pe al altora. În fine, după ce ți-ai creat o oază de verde "despuțită" de reziduuri, te tragi la marginea păduricii la un petec de umbră. Aici alt peisaj pestril: vreo câteva conserve cu luciu palid printre frunze stau alături de staniolurile de la napolitane, de dozele de bere, dar și de rahații împrăștiați temeinic de

încălțările copiilor prea distrați, un ciorap, iar de o creangă atâră o pereche de chiloți incerti pe care ploile i-au îmuitat fără să-i spele, iar vântul nu i-a putut muta din loc. Cum necum, resemnat și cu dezgust te întorci la mica parcelă verde pe care ți-ai creat-o. Cuprins de visare, deodată ești surprins de zgomot de pași. Se apropie de tine un "cvartet" cu intenții invazioniste. O adiere îți mătură fața. E un cearceaf mârșit de o grasotee marsupială cu 3-4 rânduri de șunci, ieșite printr-un costum de baie cam strâmt și care cu o voce de bass, ordonă: "Pandele, pune mâna aici să nu deranjăm! Vă deranjează, domnu'? Vă facem ceva? Nu vă facem! suntem și noi oameni care muncim să știți, avem și noi dreptu'. Aici e iarbă pentru toată lumea!". Privești în jur și vezi că pe o rază de 50-60 de metri nu era nimeni. Dar, de, așa e Târla-Mârla! "Puișor, scoate slipul și treci la soare!", dictează batoza odraslei feminine care se execută și mai apoi doar un metru sau doi de locul unde stai, cu mișcări de-a dreptul reflexive, "puișor", face o baltă ce se prelinge încet prin iarbă. "Păi se poate mamă? Așa te-au învățat mami și tati? Dacă vrei pișu, te duci și faci în apă, mamă!" în tot acest timp, tatăl, un bortoid roșcovan, având tatuat pe braț o inimă cu săgeată și cuvântul "LOVE", pregătește grătarul. Băiețelul butonează

casetofonul cu dorința de a asculta o muzică pe placul său...

"Băi Puțoc, tu ai pus-o pe nașparlia aia? Eu tată, știi, e muzică folk!"

"Mânzule, zise roșcatul cel rotofei pe un ton de adâncă cugetare filozofică, acilea suntem la grătar bă, în natură!! Se cere muzică de friptan, da?! Muzică clonk să-ți pui tu când oi fi la giopseală și aterizare la punct fix cu vreo șerpoaică tare în diferențial și cu bușonul strâmt! Acuma bagă ceva de inimă albastră, să mă lovească-n pancreas și să cadă bine berula ca să înoate micu!" Vădit rușinat, Puțoc, caută într-o pungă soioasă, extrage o case-tă și creează ambientul cerut de ta'su.

"Toți vikingii când apar/ Dușmanii oficioși moare..." Plin de lehamite și greață, te ridici și pleci. Pe drumul ce leagă balta de șosea, un brav investitor a încropit o baracă cu umbreluțe, grătar de mici și bere... de sezon. Te așezi și tu la coadă, mirosul fiind atât de ațâțător. Brusc din spatele tău, cu suflări grele în ceafă tâșnește o voce ce se vrea "spirituală", țintindu-l pe grătaragiu: "Frate, bagă material pupa-te-aș pe portofel s-ajungă și la mandea!" Clientii din față cumpără câte 20-30 de mici, grătarul abia pridiind cu serii noi. "Bă foameo, mai mută-ți furgonu, că rămân dracu nemâncat și vă sparg la ocarină! Pardon, șefu, da nu vedeți, ce nesimțiti dom'le zău așa!" în timp ce rulezi pe șosea către oraș, ți-aduci aminte de o lansare de carte. Te uiți la ceas. Ar mai fi un sfert de oră. Ajungi în ultima clipă. Vorbitorul spune lucruri interesante, cei din primele rânduri sunt atât de absorbiți și de pătrunși, încât

a-i tulbura comiți un sacrilegiu. Bineînțeles că între cei de acolo este și câte un neavenit cu instinct de câine de vânatoare. Ce lansare de carte e aia fără o insulă cu ceva halpos? Un fursec, un pateu ori o tratariseală, o chiftea sau o crochetă, o șampanie, deh... măcar o nenorocită de Cola, mă rog, ceva acolo! Plasat strategic lângă platouri, Târla-Mârla servește liniștit, fără sfială, cu farfuria plină. Audiența ascultă de-a dreptul transpusă pe al doilea vorbitor. Cu burdihanul umflat, intrusul dă peste cap un pahar de Pepsi, își pipăie discret buzunarele pline cu alune șterpelite, apoi cu un râgâit de satisfacție se apropie de tine și trece la discuții critice. "la uite, bre, la babele alea cu auru' pe ele și țâțele-n-buric! Astea e d'alea de întreabă la "Radio Erevan" cum să aibe sâni drepti și le spune aia că să umble-n patru labe! Bă, da moșu ăla pletos, bagabei de cartier, ce mai, cu costumul de concert, pă bune, îmbălsămat și parfumat, zici că-i cioclu, să n-am parte de gagică...! Ți-a compromis Târla-Mârla și bietul simpozion. E ora 17:00, ți-e foame, hai la un restaurant. Când să traversezi, vezi o bătrânică ce așteaptă și ea culoarea verde, dar merge greoi. Te adresezi unei "doamne bine" și elegantă. "Vreți să mă ajutați să treacă și mamaie strada?" Da'ce singură nu poate? E șiloadă sau în cărucior? Nu poate merge fără asistență tehnică? Ete na! Un'te uiți sau vrei să mergi, te împiedici d'ăștia alde Sisi Dilimancea și cu pendula dereglată!! Nu mai ai loc de ciudați!"

"Restaurantul X"... organizează expoziție culinară cu jurizare de către clienți... Cu tichetul în mână, pe care este trecut numărul mesei unde vei sta și instrucțiuni privind acordarea calificativelor, te îndrepti spre standul ademenitor cu tot felul de preparate: de la cele neaoșe, vârtoase, țărănești,

până la cele exotice cu arome și culori îmbătătoare.

Dar ce s-a întâmplat?! Văzută de aproape, "Câmpia bucatelor alese" arată ca un pământ uscat și plin de crăpături! Este normal, acolo se află un exemplar de Târla-Mârla. Înarmat cu o spatulă, o lingură sau un clește, după caz, el devastează! Estetica gastronomică este dinamitată. Privind mai atent, zici că tocmai a trecut un nor de lăcuste sau poate un uragan.

Transformat în "arheolog culinar", Târla-Mârla face săpături în platouri direct în mijloc, îi trebuie musai legumele decorative, alege ce-i place din tot aranjamentul. Ca un făcut, are același număr de masă cu tine... fatalitate! Lăbărat deasupra mâncărilor, cu coatele întinse, Târla-Mârla se supune unui concurs demn de Cartea Recordurilor: acela de a-și goli platoul încărcat în câteva minute, când altora poate le-ar trebui o jumătate de oră... Aprinde o țigară bună și-ți dă fumul în nas. "Ce zici, măi nene, le dăm niște note laăștia, eh? După ce servește și cafeaua "din partea casei", personajul ți se adresează amical și oarecum complice: "Nenicule, mai rămâi? Că s-a cam terminat... cum vrei e pe banii tăi da eu, mă terez la o cioacă tot așa cu potol, n-aș vrea s-o pierd. Zici că nu vii, păi atunci te salut, ne mai vedem!!" Garderobiera îi întinse hainele așteptând un simplu "mulțumesc". De unde să știe biata femeie că acest cuvânt provoacă reacții din domeniul patologicului! Târla-Mârla fiind alergic la politeturi și sclifoseli ca "vă rog", "poftiți", "luați loc" etc.

Nu îți mai dorești decât să ajungi acasă, să dai drumul la televizor și poate în liniștea serii să moțâi între două ațipeli până la vremea unui film bun, doar e sămbătă seara!! Dar oare așa va fi?

- va urma -
Mihai LICURICI

**radio
zaibăr**
Băilești

Emisiunea
"În satul lui Nea Mărin"
se transmite la radioul local
în fiecare duminică, orele 10.00
reluare martea și joia, orele 10.00
adresa de facebook
RadioZaibăr Băilești
SĂ NE AUZIM CU BINE !

Salată de pește cu murături

Peștele gătit pastramă, dar și macroul uleios s-au gândit că nu le-ar strica o maioneză pufoasă. și când erau ferm convingeți că amândoi ar fi niște aperitive excelente de cocktail, au venit niscaiva acrituri peste ei și care le-au spus că sunt cam grețoși de felul lor și că trebuie să le mai scurteze din grăsimi. I-au făcut salată...

INGREDIENTE: 200 grame pastramă de pește, sau macrou în ulei, 1 ceapă, gogoșari murați, castraveți murați, maioneză, sare și piper.

Cantitățile de componente pot varia după preferințe.

PREPARARE:

1. Castraveții și gogoșarii se spală de saramura din borcan, se scurg bine de apă și se taie cubulețe, apoi se storc puțin de zeamă. Ceapa se curăță, se spală și se taie julien.
2. Într-un vas se amestecă murăturile și ceapa, se condimentează după gust cu sare și piper (mirodenii) și se adaugă maioneza.
3. Peștelui i se scot oasele mai mari, apoi se taie cubulețe și se amestecă împreună cu murăturile și maioneza.
4. Se servește în bol sau salatiere, alături de diferite preparate, omat cu felii de castraveți și gogoșari sau bucăți de pește.

GASTRONOMUS

REDAȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
Redactor: Marian MILOVAN, Claudia BĂDELE
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU
Caricatura - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

